

POŠTARINA PLAĆENA HP-U D.D.
U SORTIRNICI 10 200 ZAGREB

• cijena za pretplatnike u školi **16 kuna**, za individualne naručitelje **16 kuna + poštarina**, u slobodnoj prodaji **18 kuna**
• dvobroj za pretplatnike u školi **32 kune**, za individualne naručitelje **32 kune + poštarina**, u slobodnoj prodaji **36 kuna**

ISSN 1333-0071

TISKANICA

PRVI izbor

6

VELJAČA
2020.

ČITANJE JE JAKO,
JAKO VAŽNO!

veljača

Mozaik knjiga

9 771333 007004

U OVOM BROJU PROČITAJTE:

STRIP Zeko je reko.....	4	PRIČA Lijek protiv tugobolje.....	32
PRIČA Mjesec dana Marinko je s nama.....	5	PRIČA Maska.....	36
PJESMA Veljača se smije.....	6	PRIČA Valentinovo.....	40
ISPRIČAJ PRIČU.....	8	PRIČA Zaljubljenitis.....	41
PRIČA SA SLIKAMA Samoborski fašnik... ..	10	PRIČA Baka junakinja.....	42
PJESMA Mačja ljubav.....	14	PRIČA Priča o odlasku zime.....	46
PRIČA Moj mačak.....	16	STRIP Boduljko i Žbunika.....	49
STRIP Kiki i ostali.....	19	PRIČA Valentinovo za roditelje.....	50
PRIČA Školski maskenbal.....	20	STRIP Profesor Svjetlan.....	58
PRIČA Veljača.....	24	O RADIJU Radioslikovnica.....	62
PRIČA Medo i Sunce.....	28		

PRVI IZBOR - ČASOPIS ZA UČENIKE OD 1. DO 4. RAZREDA

Izdavač: Mozaik knjiga d.o.o., Zagreb, Karlovačka cesta 24a • Za izdavača: Bojan Vidmar • Glavna urednica: Sanja Polak • Lektura i korektura: Jakov Lovrić • Adresa uredništva: Mozaik knjiga, Karlovačka cesta 24a, tel. 01/6053 965 • Cijena primjerka je 18 kuna • Cijena za pretplatnike je 16 kuna • Godišnja pretplata za inozemstvo je 26,00 eura • Godišnje izlazi 10 brojeva • Narudžbe časopisa: Mozaik knjiga d.o.o., Zagreb, Karlovačka cesta 24a, tel. 01/63 15 236, 63 15 105, tel./fax 01/61 78 948, 24 sata na dan • BESPLATNI TELEFON: 0800 10 13 • IBAN ZABA: HR64 2360 0001 1014 1840 7, IBAN PBZ: HR48 2340 0001 1100 4728 6 • Ilustracije © Shutterstock osim gdje je navedeno drugačije • Nenaručene rukopise, crteže i fotografije ne vraćamo • Radove objavljene u časopisu nije dopušteno dalje objavljivati bez pismenog odobrenja uredništva i autora • Tisak: Znanje d.d., Zagreb; Tiskano na offsetnom papiru eko bojama na biljnoj bazi uljane repice /Novatit 2 F 918 Supreme Bio; MA/

Prvi izbor nastaje svaki mjesec u suradnji s trideset dobrih ljudi. Oni su svoj rad posvetili djeci i veselijem i ljepšem djetinjstvu. Broj suradnika Prvog izbora sličan je broju učenika jednog razreda. Mi smo zapravo jedan razred, prvoizborni razred.

Prvi izbor redovito ukazuje na životnu ljepotu i dobrotu. Prvi izbor potiče na čitanje, razmišljanje i stvaranje nove ljepote i dobrote. Čitajte Prvi izbor.

Jer, čitanje je jako, jako važno!

ČITANJE JE JAKO,
JAKO VAŽNO!

UVODNIK...

Odmorili smo se tijekom zimskih praznika i hrabro krenuli u osvajanje novih znanja u novom polugodištu.

Za radostan početak drugog polugodišta pobrinula se veljača sa svojim veselim maškarama i romantičnim Valentinovom. Veljaču svi volimo. To je najkraći mjesec u godini u kojem radoznalo oslušujemo prve zvukove proljeća.

Volim veljaču.

U njoj uvijek ima mjesta za smijeh, ples i ljubav.

Ima mjesta i za maškare bez kojih veljača i nije veljača.

Jeste li pripremili masku za ovu godinu?

Izrađujete li kostime?

Predlažem da kostime izradite sami.

Oni kupljeni u samoposluživanju i nisu posebno zanimljivi.

Obavezno u razredu organizirajte ples pod maskama.

Obavezno nagovorite i učiteljice i učitelje da se maskiraju.

Budite uporni u nagovaranju. Mnogi neće odmah pristati.

Na ples pod maskama pozovite i roditelje. O-ba-vez-no!

Mi u Prvom izboru veljaču volimo i zbog novih prijatelja. I ove godine našoj velikoj obitelji pridružili su se učenici prvih razreda.

Telefoni u redakciji neprekidno zvone. Javljaju se učiteljice prvih razreda koje svoje učenike prijavljuju za pretplatu na Prvi izbor.

Svim učenicima prvih razreda koji su se pretplatili na Prvi izbor čestitamo i s veseljem ih pozdravljamo. Poručujemo im:

Prvi izbor je pravi izbor za vas!

I za vas!

I za vas!

Jer, Prvi izbor vas voli, misli na vas, mazi vas i razmišlja kako vas razveseliti, zabaviti i naučiti nečemu novom.

Najljepše vas pozdravlja i sve najbolje želi vam

Saja Polak

ZEKO JE REKO

crta i piše KREŠIMIR BIUK

HEJ,
JE LI VAM
POZNAT
ONAJ ZEC?

BAH! MENI SU
SVI TI ZEČEVI
ISTI!

HEJ,
ZEKO!

BOK, MAČKE! PA, KAKO STE MI!

KAKO TI SE SVIĐA GRAD?

MI VOLIMO GRAD,
VELJAČU, MASKEN-
BAL I VALENTINOVO!

A TIP
MISLIŠ LI
DOLAZITI
SAMO
SVAKE
PRIJE-
STUPNE
GODINE?

ISKRENO, GRAD MI SE I NE
SVIĐA PREVIŠE!

PA ŠTO SE NE VRATIŠ KUĆI?

NE ZNAM. AKO OVDJE
PROVEDEM DUŽE VRIJEME,
MOŽDA STEKNEM BOLJI
DOJAM O GRADU!

MOGAO BI NAPISATI KNJIGU
O TOME!

ILI NACRTATI STRIP!

HM! STRIP NEKA CRTAJU
DRUGI! ALI KNJIGA,
TO NIJE LOŠA IDEJA!

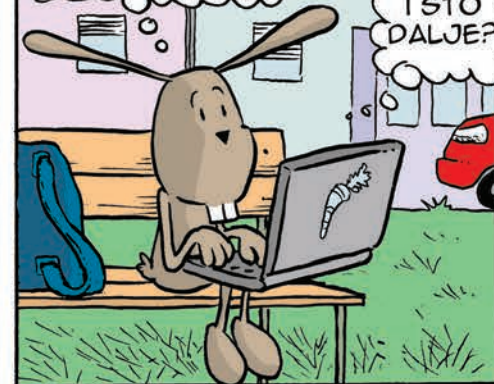

DAKLE, PRVO
NASLOV!

"ZEKO U
GRADU."

DOBAR NASLOV!

I ŠTO
DALJE?

O! PORUKA! NE! SAD RADIM!

POSLIJE ĆU GLE-
DATI PORUKE!

NE MOGU
IZDRŽATI!

JAO!
SOVA
JE ISPEK-
LA PO-
KLAD-
NICE!

Medo
Izvrzne su!

CIJELI DAN
PIŠEŠ!

BAŠ
SI DO-
SA-
DAN!

HAJDE
S
NAMA!

ALI... ALI NISAM JOŠ NI POČ...

OVAKO. U GRADU SU UVJETI
ZA SPISATELJSTVO
JEDNOSTAVNO NEMOGUĆI!

JOŠ JEDAN MINUS ZA GRAD! 28

MJESEC DANA MARINKO JE S NAMA

VELJAČA

Evo nas u mjesecu veljači. Što da kažem o veljači?

Pa, eto... Prvo što mi pada na pamet jest da je veljača svjetliji i radosniji mjesec od siječnja. Svaki tjedan u veljači promatram i mjerim za koliko se minuta produljuje dan.

Meni je duljina dana važna zbog odlaska u šumu. Kraj moje kuće u kojoj živim s bakom, djedom, mamom i tatom počinje velika šuma u koju često odlazim. Ne lutam šumom sam, nego me u šumu vodi djed.

Djed je sad u mirovini, ali dok je radio, dok je bio mlađi, bio je šumar. I moj djed jako voli šumu. U veljači djed i ja često idemo u šumu jer tražimo prve znakove proljeća.

I oslušujemo prve jače i življe cvrkute ptica. Tijekom zime, djed i ja napravili smo četiri kućice za ptice, u kojima smo ih cijele zime hranili sjemenkama suncokreta. Zbog kućica za ptice puno nam je dvorište sjenica i meni je to jako lijepo.

Baka kaže da je veljača mjesec kad se ptice zaljubljuju i onda vjenčaju. Ja joj to baš ne vjerujem, ali čujem da je u veljači sve glasnije i veselije cvrkat ptica.

Koliko volim šumu u veljači, toliko ne volim maškare koje su također u veljači. Meni su ti školski maskenbali baš naporni i dosadni i jako glasni i nikako mi se ne sviđaju.

Pa kad dođe vrijeme maškara, meni dođe da pobjegnem u šumu i ne vratim se iz nje sve dok te maškare ne prođu.

– Ne može to tako, Marinko moj! – kaže mi

mama. – Nije rješenje u bježanju. Odaberi masku za maskenbal i ne cendraj.

– Da vidimo... U što ćeš se maskirati, Marinko moj? – pitaju me ukućani.

– U drvo! – lupim prvi prijedlog.

– U kućicu za ptice! – lupim drugi.

– Odlična ideja! – pljesne djed rukama i ode u radionicu izraditi mi veliku kućicu za ptice u koju ću uvući svoje tijelo.

I tako sam ja u veljači pobijedio kao originalna maska na školskom maskenbalu. Jer se nitko u cijeloj školi nije sjetio biti kućica za ptice. Učiteljica je rekla:

– Eto, Marinko i svojim kostimom poručuje da je važno brinuti se o gladnim pticama tijekom zime.

A meni je bilo, kad me je učiteljica izvela pred sve ostale maškare i uručila košaru punu krafni kao nagradu, da opet pobjegnem u šumu.

S košarom krafni stigao sam kući. Djed je bio radostan što sam pobijedio. Uzeli smo krafne i otišli u šumu.

Prije odlaska, u kućice za ptice, ostavio sam komadiće krafni. Neka se i naše sjenice počaste mojom nagradom.

I tako... Prolazi nekako ta veljača.

Na kraju veljače u našoj šumi procvjetaju prvi šafrani i visibabe. A jaglace imamo na livadi pred kućom.

Nadam se da sam dosta toga rekao o veljači. Odoh sada u šumu.

Zamislite da ste veljača i ispričajte nešto maštovito o sebi.

VELJAČA SE SMIJE

Veljača se smije:

– Ni jednom mjesecu lijepo kao meni nije!
U kalendaru sam najkraća,
u ludom maškaranju
i mačjem mijaukanju najjača,
među mjesecima jedina žena,
u Valentinovo zaljubljena.

Prevrtljivica prava,
bez čvrstoga stava,
volim nestalno vrijeme
i meteorološke probleme,
pa ne znam treba li
snježna zima proći
ili proljeće toplo doći,
jer toliko me veseli
baš sve što se bijeli.

Napisala: Nevenka Videk Ilustracije: Marsela Hajdinjak

Zato se u meni krije priča
 puna snjegovića,
 ledenih iglica
 i snježnih pahuljica.
 Volim i dane
 suncem prošarane,
 a miljenica sam i pjesnika
 zbog proljetnih vjesnika,
 visibaba, jaglaca
 i baršunastih cicamaca.

U dvadeset osam dana
 uvijek sam nasmijana,
 a lice mi radosno sine
 i svake četvrte godine.
 Tad nema mi kraja sreći
 jer broj mojih dana
 za jedan je veći!

ISPRIČAJ PRIČU

smislila i naslikala
SANJA PRIBIĆ

RAZMISLI
LJUDI
KOJI
SKUPLJAJU
BOCE!
ZAŠTO
TO
RADE?

PRAZNE PLASTIČNE BOCE
ODVOJILA SAM I ODLOŽILA PORED
SPREMNIKA. NEKI IH LJUDI
SKUPLJAJU — OLAKSALA SAM
IM POSAO! UČINI I **TI**
TAKO!

SMISLI
PRIČU!

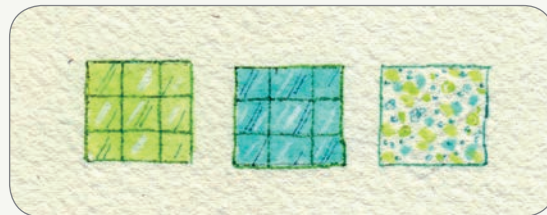
POZORNO PRATIMO...

Promotri slike i odgovori na pitanja tako što ćeš zaokružiti točan odgovor!

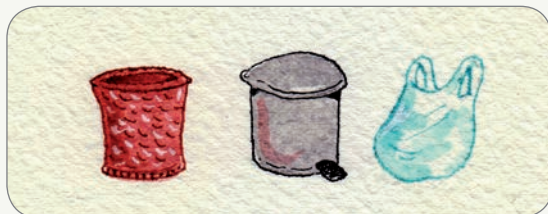
1. Koga vidimo na lijevoj strani prve slike?

2. Što je na zidu prostorije na prvoj slici?

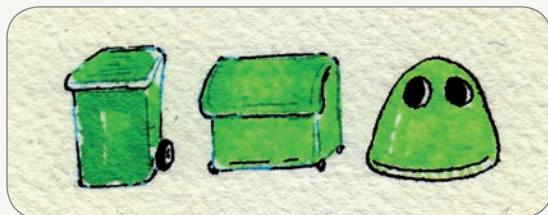
3. U što baca predmet dječak na prvoj slici?

4. Što drži u ruci djevojčica na drugoj slici?

5. Što se nalazi iza djevojčice na trećoj slici?

6. Što u ruci drži djevojčica na trećoj slici?

Smisli i u prazne pravokutnike doctaj nastavak priče.

Samoborski fašnik

UVIJEK JE ZABAVNO I LAKO ČITATI PRIČE SA SLIKAMA.

 Maja i Piko krenuli su s mamom u Samobor na
fašnik. iliti mama vozila je . Kraj sebe stavila je .
Na stražnjem smjestila se iliti Maja. U krilu je
držala iliti Pika.
– Svidjet će ti se Samobor. Ići ćemo u lunapark. Kupit ćemo

 i – govorila je Maja.

 Piko joj je vjerovao, ipak je ona bila , a zna se da

ispunjavaju želje. Piko žarko je želio , ali ni nije loša.

 iliti mama parkirala je . Piko iliti iskoči čim su

se otvorila . zaveže mu .

– Moraš biti uz mene! – govorila je Maja popravljajući . U ruci je držala

. Mama iliti uzela je i namjestila . i

krenu za njom. je bio pun maski. Vidjeli su , , ,

, , , , . iliti Piko lajao je na

, i .

Svi su se okretali za lajavom .

– , ti si prava atrakcija! – reče mu Maja.

– Kako ti je sladak ! – rekao je . ga je pomilovala, a

su mu dali .

 Piko zadovoljno je mahao repom. Nije loše biti , pomisli.

 , i krenu u lunapark. Nakon lunaparka pojeli su

 . Odmorili su se na klupi. Potom krenu na gradski trg.

 iliti Piko vidio je veliku pozornicu. Program su vodili

i . Biral se najbolja maska.

Prvo mjesto za najbolju masku osvojio je . Drugo mjesto osvojio je ,

a treće . Tada je Piko čuo kako zovu da dođe na

pozornicu.

– , i ti si osvojio nagradu! – veselo je govorila iliti

Maja. Zajedno su prošetali pozornicom. Osvojili su .

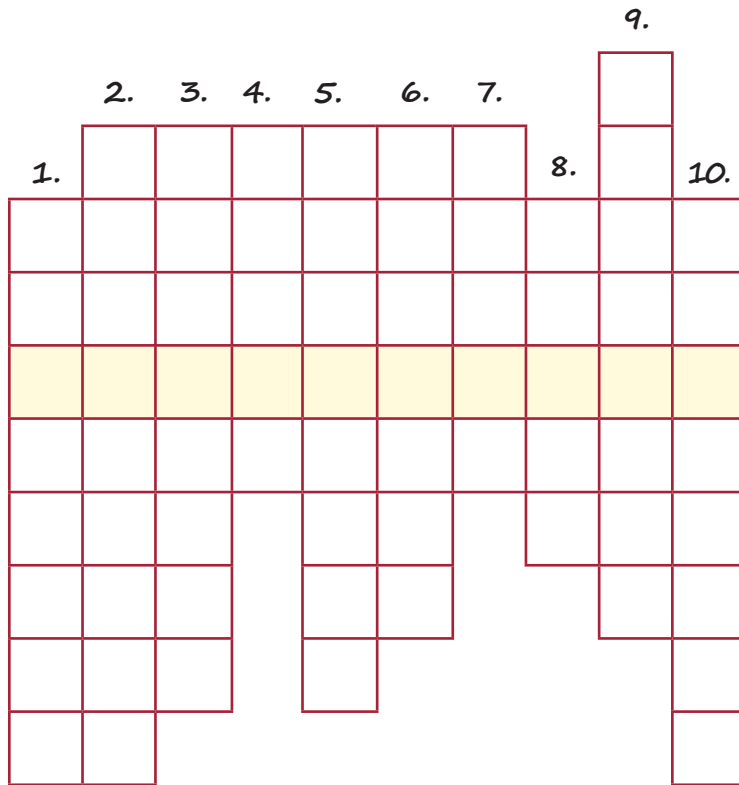
– Doma te čeka . Zaslužio si! – reče mu Maja.

 Maja je njegova ne samo danas nego svaki dan. Zadovoljan,

 Piko zaspao je zagrlivši .

RAZUMIJEMO PROČITANO

1. Riješi križaljku i doznaj kako se još zovu krafne...

2. Spoji crtom slike likova i kostime koje su imali na maškarama u Samoboru.

3. Uz svaku sliku kostima napiši redni broj (1., 2., 3., 4.) koji kazuje koje je mjesto u natjecanju za najbolju masku taj kostim osvojio.

Što znate o mačkama? Imate li kod kuće ili u svojoj blizini mačke? Ispričajte priču u kojoj ste doživjeli nešto zanimljivo u susretu s mačkama.

MAČJA LJUBAV

Par noći u veljači
nije se spavalo,
jer se na krovu
nešto odigravalo.

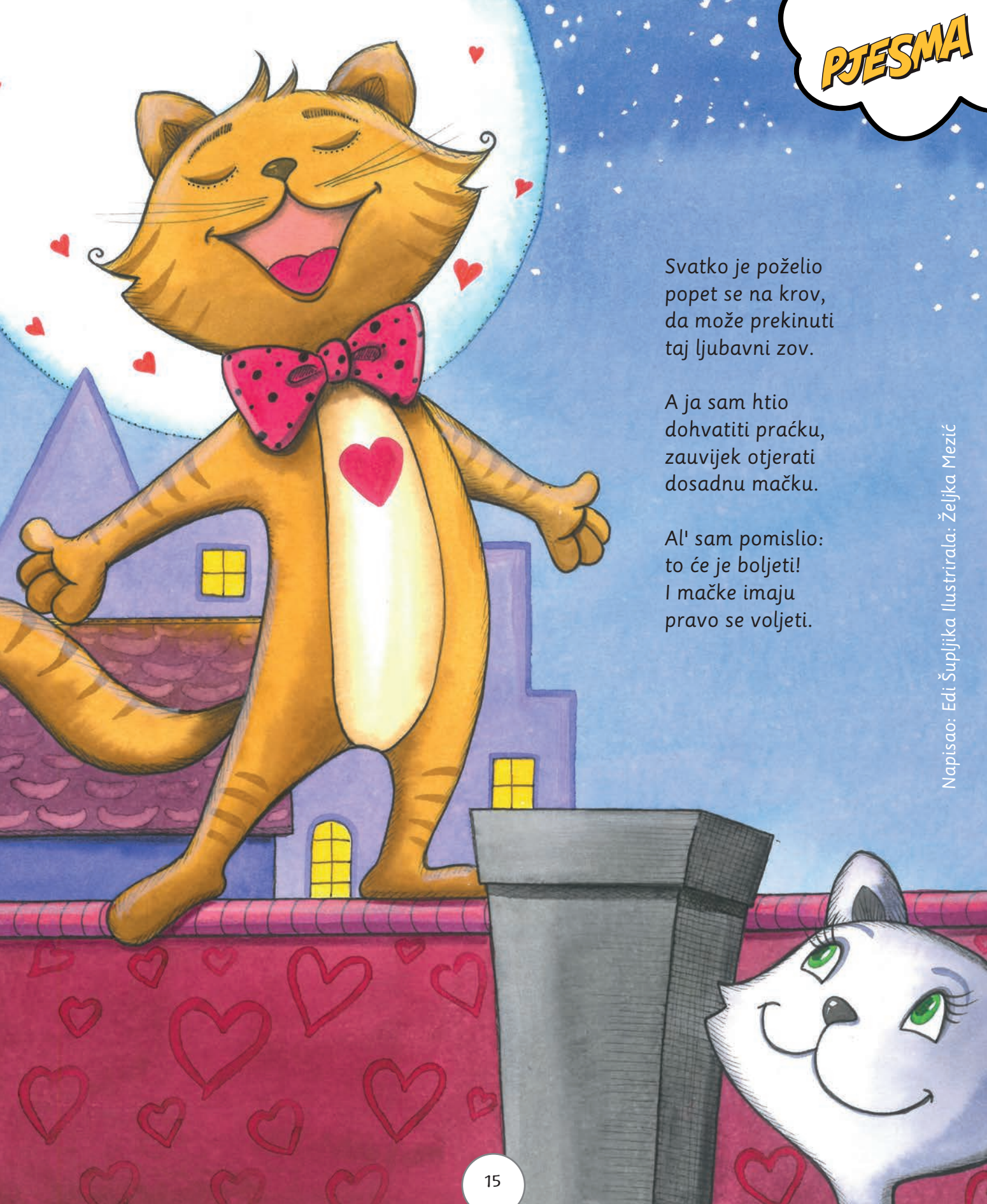
Iako se sve
događalo u mraku,
ljubav je tad bila
sasvim u zraku.

Bilo je vedro,
mjesec je sjao,
čulo se samo
mijao-mijao!

Između dimnjaka
i crvenog crijepa,
mogla se vidjeti
silueta repa.

Usprkos lajanju
susjedovih pasa,
mijaukalo se
iz sveg glasa.

Svatko je poželio
popet se na krov,
da može prekinuti
taj ljubavni zov.

A ja sam htio
dohvatiti pračku,
zauvijek otjerati
dosadnu mačku.

Al' sam pomislio:
to će je boljeti!
I mačke imaju
pravo se voljeti.

Da imate mačka ili mačku, kako biste ga nazvali? Što bi vaši roditelji rekli da kući donesete napuštenu mače?

MOJ MAČAK

Imam mačka.
 Zove se Glupko. Vrlo je svojeglav. Kad god krenem pisati zadaću, otvorim računalo, upalim televizor ili se uvalim u naslonjač – evo i njega.
 Uopće nije glup. Zna što hoće.
 Hoće biti ondje gdje sam ja.
 Poput psića je. Prati me u stopu. Jedino mene. Tatu i mamu ne zarezuje jedan posto, ali kad se vratim iz škole, ne odvaja se od mene.
 – Pusti me da napišem domaću zadaću – zamolim ga.
 – Mijauuuu, mijauuuu! – mijauče iz sveg glasa. (Može zadaća pričekati, kao da kaže.)
 Milujem ga.
 Glupko prede.
 Krenem u kupaonicu. I on. Skoči na rub kade. Promatra me. Perem zube. On čeka. Možda misli da sam mu mama ili tata. Čovječji. Sigurno mu se nešto pobrkalo u glavi.
 Odlazim u svoju sobu. Uzimam stripove i namjeravam ih čitati.

Evo njega. Stiže. Sjedne mi u krilo. Glupka smo našli kao mačića. Cvilio je pod sivim automobilom u našoj ulici. Bojao se, ali nam je ipak prišao kad mu je mama ponudila komadić hrenovke.
 – Mama, možemo li ga ponijeti kući?
 – jauknuo sam bojeći se niječnog odgovora.
 – Samo nekoliko dana – rekla je mama i uzela ga u ruke. – Dok se malo oporavi.
 Pretrnuo sam od sreće. Ne znam zašto.
 Mislim da se to zove ljubav na prvi pogled.

Ljubav na prvi mijauk.
Prošao je mjesec, dva. Mama je prestala govoriti kako će ga odnijeti na selo teti Barici koja ima tri mačke. A mačić je narastao. Bio je smiješan. Igrao se sa svojom sjenom, zavlačio se u kutije i papirnate vrećice. I onda nas gledao nekim smiješnim pogledom. Pa smo ga nazvali Glupko, iako smo ga možda trebali nazvati Smješko. Glupko je bilo od milja.

Glupko se na kraju najviše zbližio sa mnom. Ne mogu ga se riješiti i da hoću. Spava u mojoj sobi, igra se s mojom papučom i grebe moju fotelju.
Više ne mogu zamisliti da ga nema, iako mi katkada smeta. Divno je imati prijatelja mačka. Pročitao sam mu priču *Maćak u čizmama*, pa mi se učinilo da mu se sviđa. Kao da razumije kad mu nešto govorim.

Ako katkada ne stignem naučiti gradivo, to je zbog njega, ha-ha. Maženje i učenje nekako ne idu zajedno.

Ipak, kad to objašnjavam učiteljici, ona mi ne vjeruje.

Ali vi to razumijete, zar ne?

RAZUMIJEMO PROČITANO

1. Odgovori na pitanja.

Kako se zove mačak u priči?

Kako je mačak došao u dječakovu kuću?

Kamo je mama planirala odnijeti mačića?

Što sve mačak i dječak rade zajedno?

Zbog čega je dječak pomislio da ga mačak smatra svojim mamom ili tatom?

Kakav problem dječak ima zbog druženja s mačkom?

MAŠTAMO...

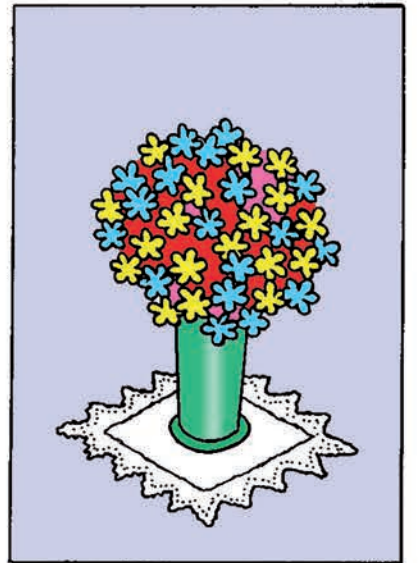
Zamisli da mačak može govoriti i dopuni priču. Što bi mačak rekao dječaku kad ovaj stigne doma, dok ga prati po kući, dok promatra dječaka kako pere zube ili dok sjedi držeći ga u krilu.

RAZGOVARAMO...

U paru s prijateljem iz razreda ispričaj smiješnu dogodovštinu koju si imao/imala sa svojim ili tuđim kućnim ljubimcem. Imaš li ti kućnog ljubimca? Podijeli s razredom zbog čega voliš svog kućnog ljubimca i što sve radiš zajedno s njim.

KIKI i OSTALI

ŠTO JE
KIKIJU I
SVIMA ?

Volite li se maskirati? Volite li školske maskenbale?
Zašto? Što biste mogli reći drugome kad biste
znali da vas ne može prepoznati?

ŠKOLSKI MASKENBAL

Vrijeme prerusavanja dočekao sam raširenih ruku. To su jedini dani u godini kad se, skriven tuđim licem, mogu dovoljno ohrabriti prići simpatiji.

U Sanju sam bio zaljubljen mjesecima, a ona o tome, naravno, nije ništa znala. Kako i bi kad sam joj se uklanjao gdje god sam mogao samo da ne vidi crvenilo na mom licu i blagi teleći pogled. Ona je pohađala „a“ razred, a ja „be“.

Školski maskenbal trebao je biti moj dan. Planirao sam se prerusiti u Batmana, i to na način da me ni vlastita majka ne bi prepoznala, a zatim bih se cijelu večer udvarao svojoj Sanji bez crvenila na licu. Kako sam čuo iz njezina razgovora s prijateljicom, ona se namjeravala obući u mačku. Divan spoj, rekao sam sâm sebi i protrljao ruke.

Željno iščekivan petak je napokon stigao. Ove sam godine čak uspio sačuvati kostim dalje od nestašnih ruku svoga mlađeg brata. A i majka je potvrdila da me ne bi prepoznala na ulici. Sve je išlo kako treba.

Čim sam ušao u školsku dvoranu, pogledom sam potražio svoju „mačku“. Bila je kraj stola sa zakuskom. Sama samcata.

Duboko sam udahnuo i prišao joj. Ni sam ne znam odakle sam izvlačio sve te

smiješne doskočice i zanimljive priče.

Sanja je, činilo se, uživala u razgovoru. Primijetio sam da je promijenila glas kako je, valjda, nitko ne bi prepoznao. Ja svoj nisam trebao mijenjati jer ga ona ionako nikad nije čula.

Kad je glazba zasvirala, pozvao sam je na ples. Pristala je. Bio sam u sedmom nebu. Do kraja zabave u rukama sam imao papirić s njezinim brojem. Jednostavno rečeno, bio je to najbolji dan u mom životu.

PRICA

Bio je, kažem, dok „mačka“ nije načas skinula masku jer joj je nešto upalo u oko. Ono što sam vidio potpuno me je porazilo. Ispod maske nije bilo Sanjino lice, nego lice njezine najbolje prijateljice!

Uhvatio sam se za glavu i izjurio iz dvorane. Poderao sam papirić s telefonskim brojem, a Sanjina se prijateljica sljedećih dana pitala zašto joj se Batman ne javlja. A Sanja? Sanja je i dalje bila najljepša djevojčica u školi. Crvenio sam se kad god bi prošla pokraj mene.

NASTAVI
PRICHU....

Nastavi priču tako da na kraju dječak uspije pokazati svojoj simpatiji Sanji da mu se sviđa.

1. Zaokruži točan odgovor na pitanja.

Zbog čega dječak u priči jedva dočeka maskenbal?

- a) jer se voli maskirati
- b) jer voli jesti krafne
- c) jer tada može pričati djevojci koja mu se sviđa

Zbog čega je dječaku trebala maska kako bi se usudio pričati svojoj simpatiji?

- a) jer njegova simpatija voli Batmana
- b) jer se tad ne bi vidjelo crvenilo na njegovu licu
- c) jer ne želi da njegova simpatija vidi kako on stvarno izgleda

Zašto se dječak na kraju priče razočarao?

- a) jer nije uspio plesati s „mačkom“
- b) jer nije uspio razgovarati s „mačkom“
- c) jer „mačka“ nije bila njegova simpatija

2. Procijeni jesu li tvrdnje točne ili netočne. Ako je tvrdnja točna, zaokruži T, a ako je netočna, zaokruži N i ispravi dio tvrdnje koji smatraš netočnim.

Dječak se maskirao u Supermana. T N

Kad je počeo razgovarati s „mačkom“,
dječak je odmah primijetio
da to nije njegova simpatija. T N

Djevojka s kojom je dječak razgovarao
na maskenbalu bila je Sanjina prijateljica. T N

Dječak je poslije maskenbala nazvao
djevojku ispod maske „mačke“. T N

Veljača

Napisala i ilustrirala: Pika Vončina

Stigla je veljača. Najkraći mjesec u godini, jedini ženskoga roda.

Kratka je, ali što sve stane u nju!

Primjerice, 7. 2. – Međunarodni dan života, 14. 2. – Dan zaljubljenih ili Valentinovo, 21. 2. – Dan materinskog jezika i, naravno, poklade!

Posvuda, po cijelom svijetu, povorke maškara plešu, jure, marširaju, skaču i vozikaju se u neobičnim vozilima.

Zvonima, klepetaljkama, vikom i bukom tjeraju zimu.

Posljednjeg dana poklada, za sve loše optuže princa od karnevala. Tog lutka od slame i krpa objese, spale ili utope i tako kazne za sve zlo koje se dogodilo u protekloj godini.

Cijele se veljače puno jede, posebice kiseli kupus, žganci i, naravno, krafne. Tako je i u domu mačke Cecilije.

Početkom veljače svi članovi obitelji, mama, tata, dva brata, tri sestre i najmlađa Cecilija, započinju s izradom kostima i maski. U tajnosti.

Posvuda po kući su konci, boje, ljepila, dugmad, razne tkanine, kartoni, kistovi...

Tko se u koga maskirao, otkrit će večeras, na pokladni utorak, nakon posljednjega plesa.

– Još samo da zašijem rep i gotova sam – zadovoljno je mrmrljala Cecilija.

Cecilija je bila zadovoljna svojim mišjim kostimom i sretna što će cijelu večer moći biti mišica. Zašto?

Pa, Cecilija je krasna mačka sivog krzna, duga repa, ali ako bolje pogledate, zbunit će vas njezine uši. Svi znaju da mačke imaju male, šiljaste uši, ali njezine su veće i zaobljene. To su uši kakve imaju miševi.

I ne samo to, ona jako voli sir, voli cijukati, a svi miševi u susjedstvu u njoj su prepoznali prijateljicu.

Cecilija je jedva dočekala da se pridruži pokladnoj povorci. Cijukala je iz svega glasa, grickala sir i koračala prema Velikom trgu.

A tamo je mirisalo na krafne, svirala je glazba i ples je započeo. Tek kada je sunce zašlo, zvuk bubnja najavio je skidanje maski. Bio je to trenutak velikih iznenađenja, osobito za Ceciliju, jer svi su miševi u povorci bili članovi njezine obitelji, a sve mačke bile su njezini mišji prijatelji. Cecilija je poskakivala od radosti, veselo cijukala i pljeskala.

Velik pljesak dobile su i sve ostale maske. Bilo je tu vukova koji su bili lisice, lisica koje su bile ptice, medvjeda koji su bili ježevi, kokoši koje su bile vukovi... i jedna ovca koja se kostimirala u lava.

Zabava je završila vatrometom.

Cecilija je uživala. Pojela je posljednju krafnu i radovala se sljedećim pokladama kada će opet biti mišica.

DA SMO MI LIKOVI U PRIČI...

Zamislite da ste mačke.

U što biste se kostimirali i zašto?

Naslikajte se kao mačka ili mačku u svom maskenbalskom kostimu.

RAZMIŠLJAMO, RAZGOVARAMO...

Kad biste mogli predati princu Fašniku sve što nije dobro u vašem životu, što bi to bilo?

Što želite ukloniti iz svojega života? Što ili koga želite otjerati?

RAZUMIJEMO PROČITANO

1. Dodaj datume i ime dana u tjednu uz spomenute dane u veljači

Važniji datumi u veljači	Datum	Dan u tjednu 2020. godine
Međunarodni dan života		
Valentinovo		
Dan materinskog jezika		
Fašnik		
Pepelnica		

2. Napiši nekoliko glagola koji kazuju što sve maškare rade u karnevalskim povorkama.

3. Odgovori na pitanja.

Koga maškare okrive za sve posljednjeg dana poklada?

Što tada čine s princem od karnevala?

Koja se jela jedu u veljači?

4. Dopuni rečenice ovim riječima: **LISICE, MASKE, LAV, JEŽEVI, PTICE, VUKOVI.**

Velik pljesak dobile su i sve ostale _____ . Bilo je tu vukova koji su bili

_____, lisica koje su bile _____ , medvjeda koji su bili _____ ,

kokoši koje su bile _____ i jedna ovca koja se kostimirala u _____ .

Što mislite o spavanju? Volite li spavati? Tko vas i zašto najčešće budi?

Raduje li vas navečer odlazak u krevet? Kako najviše volite zaspati?

MEDO I SUNCE

Medo je spavao zimski san u duplji stabla, ušuškan u lišće. Samo mu je njuškica virila. Vjeverica ga repom počeska po njoj pa pobjegne. Sunce se zavalilo na ležaljku neba i ugrijalo, kao da nije još

zima. Ugrijala se medina njuškica, pa se on promeškolji i otvori oko. Drugo je još držao zatvoreno.

– Ja spaaavam... – zabrunđa. – Ja spaaavam... – zagunđa. – Nije mi vrijeme za buđenje. Još zvončići u travi nisu zazvonili... Još me laste nisu bocnule repovima... Još me nijedna pčela nije ubola... Spava mi se! – zijevne.

– Meni govoriš? – Sunce se protegne. – Tebi... Pusti me... spava mi se... – brundao je. – Spaaaaava mi se... Još mi se spaaavaaa...

– Pa spavaj, medo! Kao da ti ja smetam! – reče Sunce i prevrne se na nebeskoj ležaljci. – Ja, kao, smetam... Da nije mene, ne bi ni spavao ni disao ni brundao! Bez mene ti nema života, medo!

– Mislim da bi me sada trebao ostaviti da na miru spavam! – zagunđa medo. – Nikome ne trebaš! Idi! Odlazi!

Sunce se naljuti i zaroni u nebo. Naglo zahladi. Medo se počne smrzavati. Natrpa još lišća na sebe, ali bilo mu je i dalje hladno. Šape su mu bile hladne. Njuškica mu je bila vlažna od mraza. Cvokotao bi, ali nije imao snage. Bio je i pospan i smrznut.

Prolazilo vrijeme, a medo počeo sanjati da se pretvara u ledenjak. Toliko mu je bilo hladno, da se čak i med koji je sanjao pretvorio u led. Nije se mogao pomaknuti.

Kad je već pomislio da je gotov, na nebu se ukaže Sunčeva ruka. Jedna pa druga. Pa treća. Pa pomalo svim

svojim rukama Sunce zagrlilo promrzlog medu.

Kad medo malo dođe k sebi, otvori oči. Sunce ga je držalo u naručju.

– To si ti, Sunce... – promrmlja medo.

– Ruke su ti zlatne, poput meda...

Lijepiš mi se za srce...

– Drago mi je da si živ! – reče Sunce. –

I da ne brundaš i ne gundraš! Sad ti je malo ljepše u mom društvu, zar ne?

– Oprosti mi, Sunce... bio sam tako pospan... nisam znao što govorim...

– njurgao je medo. Bilo mu je tako ugodno u Sunčevim rukama.

– Ubuduće – reče Sunce – pazi kako sa mnom razgovaraš! Nemoj me ljutiti! Sunce ne smiješ ljutiti! Prirodu ne smiješ ljutiti! Moraš je čuvati i paziti! Mene moraš čuvati! Ja ti dajem, a ti vičeš na mene!

– Razumio sam – zabrunđa medo. – Ti mi daješ život i ne smijem vikati na tebe... Nego, smijem li ja još malo odspavati? Samo malo?

– Dobro. Još koji dan... A onda ću te prodrmati, ugrijati, počeškati i smjesta da si skočio na šape!

– Važi... bzzzz... – tonuo je medo u san. U ono malo zimskog sna koji mu je preostao.

A Sunce se vrati na ležaljku neba. Tamo gdje biti i treba. Dok je ono gore, svima nam je bolje.

RAZUMIJEMO PROČITANO

1. Poveži početak i kraj rečenica iz priče tako da rečenice imaju smisla.

Medo je spavao

naljutilo na medu.

Sunce se

Suncu jer je gundao protiv njega.

Medo je sanjao

zimski san.

Medo se ispričao

da se pretvara u ledenjak.

2. Nadopuni rečenice.

Medo je vikao na Sunce zato što _____.

Naglo je zahladnjelo zbog toga što _____.

Kad se Sunce ponovno pojavilo na nebu,
reklo je medi da _____.

Nakon što se pomirio sa Suncem, medo je _____.

PIŠEMO...

Napiši pismo ili pjesmicu Suncu u kojem opisuješ sve razloge zbog kojih si sretan/ sretna zato što Sunce postoji.

PRIČAMO...

Prepričaj razredu ili prijatelju događaj kad si se naljutio/naljutila zbog nečega zbog čega ti je poslije bilo žao kao što je bilo žao i medi.

CRTAMO...

Nacrtaj kako Sunce i medo razgovaraju.

LIJEK PROTIV TUGOBOLJE

**PRIJE
ČITANJA...**

Što mislite, kakva je
bolest TUGOBOLJA?

Danas sam se u školi teško razbolio. Uzrok moje bolesti nije nedostatak vitamina, prehrana bogata slatkišima ni raskopčana jakna. U moje tijelo nisu ušli virusi i bakterije, nego riječi Jure koji je pred cijelim razredom glasno primijetio:

– Kakva ti je to ružna frizura, a i trbuh ti je kao lopta. Pogledajte mu tenisice. Sigurno ih je posudio od dede! Ružne su riječi gore od bakterija i virusa. U stotinki sekunde rašire se po cijelom tijelu i uzrokuju neopisivu bol. Silno su mi

se zacrvenjeli obrazi, osmijeh je nestao s lica, a glava mi se kao visibaba nagnula naprijed. Potom sam osjetio kako mi srce kuca nevjerojatnom brzinom, kao da se priprema za bijeg. Svaku stanicu mog tijela preplavila je tuga.

Čim sam došao kući, mama je primijetila da nisam sav svoj. Izmjerila mi je temperaturu, pogledala grlo, opipala područje oko vrata i ušiju, a kada je završila s pregledom, konstatairala je da patim od tugobolje.

Napisala: Katarina Međanić Ilustracije: Schutterstock

PRICA

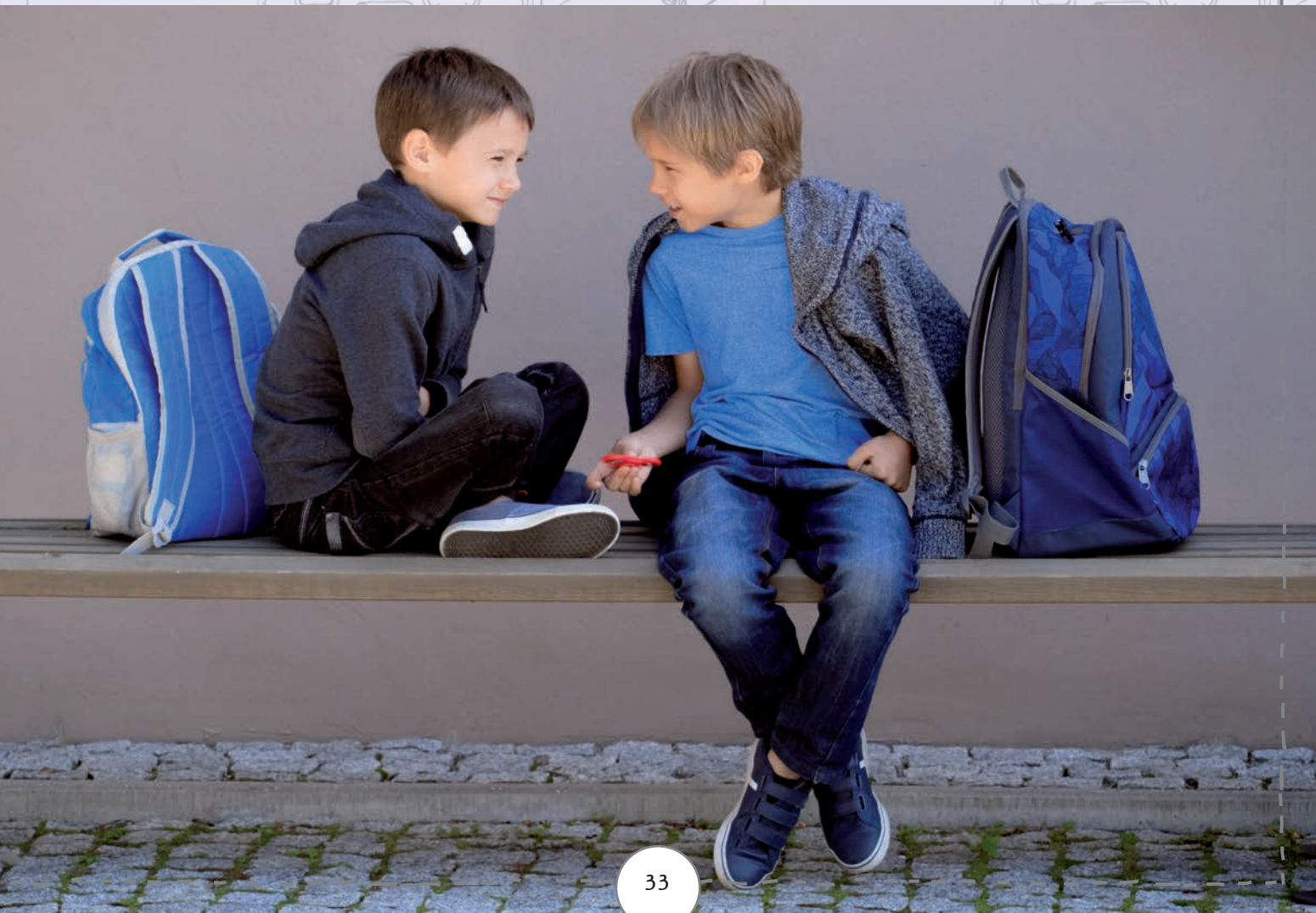
Za kratko sam vrijeme osjetio bol u trbuhu. – To tuga pokušava izaći kroz tvoj trbuh – rekla je mama. Kad joj to nije uspjelo, tuga je pokušala pobjeći kroz moje ruke i noge. Osjetio sam strašnu nemoć i legao u krevet. Potom je pokušala pobjeći kroz moje oči. No iz očiju su izlazile samo suze. Tuga je i dalje ostala zarobljena u mom tijelu.

Nato mi je mama šapnula:

– Tuga izlazi kroz usta. Povjeri mi se i sva će bol nestati.

Tako je i bilo. Sve sam ispričao mami, a mama me je utješila i uvjerila da sam beskrajno važan tip. Bol je nestala, na lice mi se vratio osmijeh, u ruke i noge snaga.

Ponosno hodam školom jer znam lijek protiv tugobolje: podijeliti tugu s mamom, tatom, bakom, učiteljicom, prijateljem ili susjedom Damirom s prvoga kata. I tugobolji je tu kraj. A moja je glava visoko uzdignuta. Jer **JA SAM VAŽAN – NISAM VISIBABA.**

RAZUMIJEMO PROČITANO

1. Zaokruži točan odgovor na pitanje.

Dječak u priči razbolio se od:

- a) bakterija i virusa
- b) nedostatka vitamina
- c) tuđih ružnih riječi

Zbog ružnih riječi dječaka je zaboljelo u:

- a) trbuhu
- b) glavi
- c) plućima

Tko je utješio dječaka?

- a) sestra
- b) teta
- c) mama

2. Spoji početak i kraj rečenice iz priče tako da rečenice imaju smisla.

Jure je se rasplakao.

Nakon ružnih riječi dječaku je razgovora s mamom.

Mama je dječaku srce počelo brzo kucati.

Zbog ružnih riječi dječak povrijedio dječaka ružnim riječima.

Dječaku se vratio osmijeh nakon izmjerila temperaturu.

DA SMO MI LIKOVI U PRIČI...

Stavi se u poziciju dječaka. Zamisli da si ti dječak u priči i odgovori na pitanja.

- a)** Kako bi se ti osjećao/osjećala kad bi doživio/doživjela ružne riječi slične onima kao što ih je izgovorio Jure?
- b)** Što je sve dječak mogao učiniti nakon što ga je Jure uvrijedio?
- c)** Što misliš, kako bi ti reagirao/reagirala na njegovu mjestu?
- d)** Što bi tebi najviše pomoglo u toj situaciji?

PIŠEMO...

Napiši što sve u tebi stvara osjećaj tuge.

Izradite plakat u razredu pod nazivom „Lijekovi protiv tugobolje“ na kojem ćete napisati sve što vam pomaže da se osjećate bolje nakon što ste bili tužni.

RAZMIŠLJAMO...

Odgovori na pitanja.

- a)** Što misliš o tome kako se Jure ponio?
- b)** Što e razlog takva ponašanja?
- c)** Jesi li se možda ti ikad tako ponio/ponijela da toga možda nisi bio/bila svjestan/svjesna?
- d)** Što bi Jure mogao učiniti nakon što je povrijedio drugu osobu?

Petar je volio matematiku. Nekako, baš mu je išla od ruke! Uvijek je dobivao samo petice.

– Na koga se uvrгло ovo dijete?! – čudila se mama. Ona je bila nastavnica povijesti. – Meni su brojevi uvijek plesali u glavi...

– Na susjeda! – nasmijao bi se tata. Tata je radio u knjižnici.

– Joooj, ja sam od matematike bježala kao od crnoga vruga! – uključila bi se teta Ema. Ona je bila slikarica.

– Mali je štreber! – narugala bi se starija sestra Roza. Ona je željela studirati književnost. – Matematika, pih!

No, Petra nisu zbunjivale obiteljske šale. Rado je pomagao prijateljima ako nisu znali napisati domaću zadaću.

Petar je imao susjeda Mihaela. Stanovali su jedan preko puta drugog i upoznali su se još u vrtiću. Nisu bili bliski prijatelji, nego... onako. Poznanici. U školi su išli u paralelne razrede.

Jedne nedjelje popodne, zazvonio je Petrov mobitel. Nepoznat broj? Hmm... Javio se i začuo Mihaelov glas. Inače, Mihael ga nije zvao. Zvučao je vrlo umiljato, ne otresito, kao u školi. – Bok! Čuj, kako si? – upitao je Mihael.

PRIJE ČITANJA...

Što mislite, imaju li ljudi ponekad maske na licu iako nije vrijeme maškara?

– Paaa, dobro... – pomalo začudeno odgovori Petar.

– Jan mi je dao tvoj broj. – Jan je s Petrom išao u isti razred. – Znaaaš štooo... – Mihaelov glas postajao je sve slađi. Malo suviše sladak, pomisli Petar. – Ovaj, znaš, ona lekcija iz matematikeee... – nastavio je Mihael. – Ništa ne razumijem, a do sutra trebam napisati zadaću... Danas smo igrali košarku i baš sam pomislio da bi i ti mogao doći igrati s nama...

– I što sad? – čudio se i nadalje Petar. Nije shvaćao što točno želi Mihael.

– Mogu li doći k tebi za ovo iz matke? Pliiz! – cvrkutao je Mihael. – Samo nakratko.

– Pa, dođi, zašto ne? – složi se Petar. To je poslijepodne Petar proveo s Mihaelom. Taj baš nije znao puno! Zapravo, vidjelo se da matematiku uopće nije učio. I to – već dugo! Zajedno su napisali Mihaelovu zadaću.

– Onda, jesi li sve shvatio? – upita Petar.

– Ma da, da! Hvala! Nazvat ću te za košarku! Igramo svakog vikenda na igralištu iza parka – izrecitira kao navijen Mihael i odjuri kući.

Nakon nekoliko dana, priča se ponovila. Zatim, nakon dva tjedna. I tako mjesec, dva. Mihael je, uvijek nasmijan i vrlo, vrlo ljubazan, dolazio k Petru da mu pojašnjava matematiku. No, na košarku ga nije pozvao nijednom.

A onda su Mihaelovi pozivi prestali. Petar ga je viđao u školi, ali usput ili izdaleka. Prisjetio se njihovih razgovora o druženju.

Stigla je još jedna subota. Bilo je vedro i sunce je baš lijepo grijalo. Petar se zaželio igre vani. Zima je bila duga. Nazove Mihaela.

– Bok! Sjećaš se onoga o košarci... – zausti Petar.

Mihaelov odgovor bio je za Petra poput ledenog tuša.

– Da? – nezainteresirano promrmlja Mihael.

– Ja igram sa svojim društvom. – *Sorry*, žurim!

U dnevnu sobu upravo je ušla Roza. Odmah je opazila Petrov izraz lica. Buljio je u mobitel. Petar je bio iznenađen, povrijeđen i ljut!

Što je, Petronijuse? – upita Roza. Petar joj sve ispriča.

– Znaš, taj tvoj Mihael samo je glumio

prijateljstvo! Trebao te je, pa se pretvarao da si mu drag! – reče Roza i zagrli brata. – Čim mu više nisi bio zanimljiv, pokazao je pravo lice.

– Nosio je masku! Pravu pravcatu masku! Kao glumac! – zaključio Petar.

– Jes! – složi se Roza. – Ne tuguj! Takvi ti ne trebaju!

Petar kimne glavom. Maska! Upravo se sjetio da su uskoro maškare. Mora za sebe smisliti neku ludu, cool masku!

Pravu!

RAZUMIJEMO PROČITANO

1. Odgovori na pitanja punom rečenicom.

Tko se sve čudio da Petru matematika ide dobro?

Kako je Petar reagirao svaki put kad ga je Mihael trebao za pomoć u matematici?

Kako je Mihael reagirao kad ga je Petar nazvao da idu igrati košarku?

Zbog čega se priča zove *Maska*?

2. Ako je tvrdnja točna, zaokruži T, a ako je netočna, zaokruži N.

Mihael je Petrov najbolji prijatelj. T N

Petar je pomogao Mihaelu učiti matematiku. T N

Nakon što ga prvi put nije pozvao na košarku, Petar više nije htio pomoći Mihaelu. T N

Mama je utješila Petra nakon što ga je Mihael odbio za igranje košarke. T N

DA SMO MI LIKOVIMA U PRIČI...

U paru s prijateljem smisli razgovor u kojem će Petar objasniti Mihaelu što ga je povrijedilo u Mihaelovu ponašanju i izmisli način na koji će Mihael reagirati na taj razgovor. Odglumite taj razgovor pred razredom i zajednički ga prokomentirajte.

RAZMIŠLJAMO, RAZGOVARAMO...

Jeste li ikada glumili pred prijateljem ponašanje ili osjećaj koji nije bio istinit? Zašto ste to radili?

Je li vam se ikada učinilo da su drugi nešto glumili pred vama kako bi dobili ono što žele?

VALENTINOVO

Već neko vrijeme sviđa mi se Dorotea. Valentinovo je bilo pravi dan da ostvarim svoj ljubavni san. Napisao sam joj pismo. Iako sam se dugo mučio i stalno gumicom brisao, zadovoljan, na kraju rima sam sročio:

Draga Dorotea!

Tvoje oči zelene boje,

Lijepo ti na licu stoje.

Sviđaš mi se žarko,

Voli te tvoj Darko!

Pismo neprimjetno ostavih ispod njezine klupe. Početak sata dočeka sam u znoju. Dorotea je mirno sjela. Tada je pismo ugledala. Sva je pocrvenjela dok je čitala. Polako je oči podigla i krivog Darka pogledala. Moj imenjак sjedio je u prvoj klupi. Dugo ga je gledala, a kad se okrenuo prema njoj, najljepši osmijeh mu je poklonila. Otada su stalno zajedno. Istinu o pismu znam samo ja i, vjerujte mi, više nikada ništa neću napisati i poslati bez svoga prezimena. Jedino mi je žao što oči zelene boje nisu moje.

ZALJUBLJENITIS

Danas sam se sa Sarom vraćao iz škole. Dotakla mi je ruku, a mene je oblio znoj i još su mi se zarumenjeli obrazi. Odjednom mi je bilo jako vruće, a drhtao sam kao prut. Kad me je pogledala svojim zelenim očima, u glavi mi je bubnjalo i srce mi je tako glasno kucalo, da mislim da ga je i ona čula. Čini mi se da sam bolestan, ozbiljno bolestan. Nadam se da nije riječ o nekoj neizlječivoj bolesti čije se ime ne da izgovoriti. Spuštena pogleda, te večeri prišao sam mami. Znao sam da će mi ona pomoći. Ispričao sam joj sve.

– Znači, te simptome osjećaš samo kad si blizu Sare? – upita mama.

– Da! – Gledao sam mamu dok je zamišljeno kimala glavom.

– Od čega bolujem? Je li riječ o kakvoj strašnoj bolesti? Je li zarazna? Može li se izliječiti? – uplašeno sam propitkivao.

Mama me zagrlila, a na licu joj se pojavila veselo osmijeh.

– Tomo, mislim da si obolio od zaljubljenitisa. Možda si zarazio i Saru, ništa te ne košta provjeriti!

I provjerio sam. Odmah na putu do škole. Sva sreća, Sara je oboljela kao i ja, a zaljubljenitis se kao gripa proširio cijelom školom. Zato pazite, bolest je jako zarazna, a prvi simptomi su ubrzano kucanje srca.

Baka junakinja

Baka Helena imala je katkad želju prošetati gradom sa svojim unucima. Baš kao i Ružica i Marko, i ja sam volio te šetnje. Samo ih se Žarko nedavno odrekao, rekavši:

– Ja sam sportaš, moram paziti na liniju. Naime, baka bi unatoč crkavici od penzije uvijek skupila dovoljno za kolače i zajedno bismo se natrpali do grla u prvoj slastičarnici. Punih usta pričali bismo joj o školi i vrtiću, a mi nju nismo pitali ništa jer bi nam ona sama ispričala

što je sve gledala na televiziji od našega posljednjeg susreta. No, za sve ima prvi put, pa ju je tako jednom Ružica upitala:

– A gdje je naš djed?

Baki je zastao kolač u grlu. Bilo je to prvi put da ima problema s gutanjem kolača.

– Nemate vi djeda – otpila je gutljaj vode.
– Imate, zapravo, ali sam ga potjerala na vrijeme.

– Potjerala si ga? – zanimao se Marko.

– Nećemo sad o tome. Jedite kolače!

– Ni mama ni tata nikad nam ne pričaju o djedu – požalio sam se ja. – Zašto nam nećeš reći gdje je?

Nakon što je pojela još jedan komadić, baka je tiho rekla:

– U Kanadi je, koliko ja znam... Jedite sada.

Toliko smo od nje doznali o djedu. Nisam znao gdje je Kanada, ali zvučalo je daleko.

Na povratku se baka činila nekako zamišljenom, ali samo dok pred nas nije iskočio nepoznat mladić u crnoj kožnatoj jakni s resicama.

– Daj torbu, baba! – zaurao je i zgrabio remen bakine torbice.

Dok smo mi preplašeno zastali, baka je munjevito reagirala. Uprla se desnom nogom o pločnik i objema rukama istrгла remen iz napadačevih ruku.

– Odbij, mulac prokleti! – viknula je pa zamahnula torbicom i mlatnula ga posred face.

Lopov nije ni trepnuo, a već je po licu dobio i drugi put.

– Penzionerku bi ti pljačkao, je l'? – vikala je baka, ne prestajući vitlati torbicom.

I mi smo se snašli. Ružica je stala vrištati: *Upomoć!* i privukla pozornost onih nekoliko prolaznika koji još nisu primijetili kako niska bakica tuče ljudinu od dva metra. Marko je i u šetnje nosio knjige, a ovaj put je uza se imao obiman *Leksikon srednjovjekovne povijesti* kojim je lopovu u bijegu poravnao kralježnicu. – Ne diraj više bakinu torbicu! – zakratko sam ja potrčao za propalicom. – Mulac prokleti!

Hrabro me bakino izdanje toliko oduševilo da sve do naše zgrade nisam s nje skidao pogled strahopoštovanja i iskrenog divljenja. Iako je spasila samo torbicu kupljenu na placu i u njoj sedam kuna koliko joj je ostalo od kolača, njezin je pothvat posve promijenio vrh moje pravedničke piramide.

Leonardo je velik borac. Ali u okršaju s bakom i njezinom torbicom, ni mačevi mu ne bi pomogli.

1. Odgovori rečenicom na pitanja.

Tko je išao s bakom u šetnju i na kolače?

Tko više nije želio ići s bakom u šetnju? Zašto?

Prepiši pitanje djevojčice Ružice iz priče na koje je baki bilo teško odgovoriti.

Tko je napao baku na povratku iz slastičarnice?

Što je napadač htio od bakice?

PIŠEMO...

Napišite pismo prijatelju u kojem mu pomažete da se riješi nekog straha i u kojem ga ohrabrujete da učini nešto čega se boji.

RAZGOVARAMO...

Jeste li se kad osjećali hrabro i odvažno? Kada je, gdje i kako to bilo?

Ispričajte priču o svojoj hrabrosti ili hrabrosti članova svoje obitelji?

**PRIJE
ČITANJA...**

Što vas raduje kad zima odlazi?

Što vas rastužuje zbog odlaska zime?

Priča o odlasku zime

U studenoj zimskoj noći, skakućući zaleđenom šumskom stazom, zeko dotrči do snjegovića, koji čuvaše stražu, bdijući pred šumskom kućicom.

– Oh, ti si jedino biće koje se neće smrznuti na ovoj hladnoći! – usklikne, zagledajući se u snjegovićevo vedro lice obasjano mjesecinom.

– Oh, a ti si jedino skakutavo biće koje noćas trčkara šumom, tražeći zaklon od smrzavice – reče snjegović.

– Jesam i pitam se hoće li već jednom ova zima otići? – reče zečić, radoznavo motreći snjegovića.

– Hoće, hoće, još samo malo pričekaj, doći će topli vjetrovi i otopiti snijeg.

– A kada će to biti? – uzdahne zečić. – Već sam umoran od tolikog čekanja. Nigdje ni travke, ni listića, ni ičega za jelo. Osjećam nemoć i ne mogu više ni trčati ni skakutati kao nekoć.

– Bliži se kraj veljače. Zar ne osjećaš proljeće u zraku? – prošapće snjegović, upirući očima prema nebu.

– Ne osjećam ništa. Veljača je ove godine odlučila družiti se s mećavom. Sve je staze zamela snijegom. Ne mogu naći svoje kućice ispod staroga panjića. I potočić je

nestao pod snježnim pokrivačem. Kucao sam na vrata ježiću da me pusti u kućicu, ali nije čuo. Još spava.

– Oh, to je nezgodno – prošapće snjegović sućutno. – Kad bih ti barem mogao pomoći da se ugriješ, ali i ja sam sav leden od zime. Mogu te samo tješiti da nećeš još dugo čekati. Proljeće je već pred vratima. Ova će smrzavica uskoro proći.

– Uh, nosić mi se smrznuo, brkovi sledili, uši ukočile. Repić ne osjećam. Kad bih barem imao čizmice ili pokrivač, možda bih se bolje osjećao.

– Nemam ni čizmice ni pokrivač, ali na glavi mi je šeširić, uzmi ga. Uzmi i moju slamnatu kosu i načini krevetić. To će ti pomoći da se malo ugriješ.

– Dobro, uzet ću to, ali ti ćeš onda ostati gologlav i ćelav – reče zečić, otresajući snijeg sa šapica.

– Neće mi ništa biti, a tebi će pomoći. Legni na slamnati pokrivač, stavi moj šeširić i počini malo. Ja ću te čuvati. Noć se bliži kraju, a ujutro ćemo pozdraviti južni vjetar, koji se već osjeća u zraku.

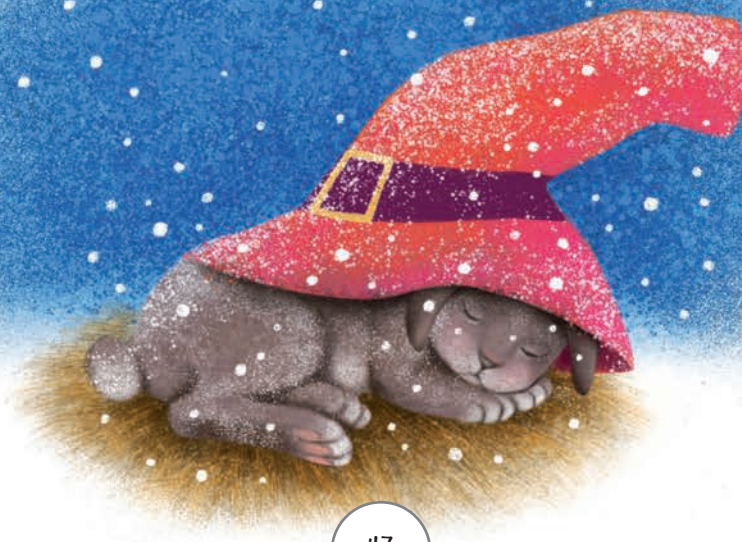
– Dobro – prošapće zeko i šćućuren uz snjegovića zaspi čvrstim snom.

Ujutro začuđeno poskoči, osjetivši strujanje toploga južnjaka i lice mu se ozari od sreće. – Oh, veljača je napokon odlučila pozvati proljeće! – usklikne.

– Jesam li ti rekao? – smiješeći će snjegović. – Čekanju je kraj.

– Da, ali što će biti s tobom? Tebi južnjak nije prijatelj, a još manje ovi sunčani tračci od kojih se znojíš – plačno će zeko, gledajući u snjegovićeve ugljene oči, s kojih su već kapale crne suze.

– Veljača i ja ćemo otići, a ti ćeš ostati, dočekati proljeće i izručiti mu naše

pozdrave. Pazit ćeš na prve cvjetice i leptiriće i reći ćeš Suncu da marljivo grije.

Razgovarat ćeš s proljećem, ljetom i jeseni i trčati livadama i proplancima, a kada opet dođe zima, reći ćeš joj da donese snijeg. Onda ćemo se opet sresti. Samo ne zaboravi do tada pronaći čizmice i kaputić i sačuvaj mi ovaj šeširić. A sada ćemo se oprostiti jer moraš pronaći svoju kućicu – odlučno će snjegović.

– Ne treba mi kućica: ja ću s tobom, ako ti ne možeš ostati – zaplače zeko.

– To neće moći tako. Ti ćeš ostati čuvati svoju šumicu, a ja ću poći s veljačom na put i

doći ću ponovno druge zime. Ti si jedan poslušan i dobar zeko, zar ne?!

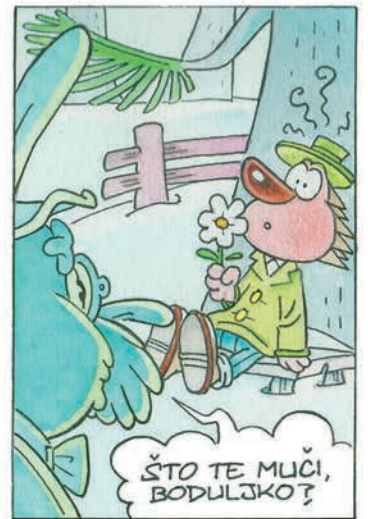
– Da, jesam, jesam, bit ću dobar i poslušan – mucajući će zeko.

– Dakle, doviđenja!

– Onda, doviđenja! – reče zeko brišući suze pa otrči, javljajući svima u šumi skori dolazak proljeća.

BODULJKO I ŽBUNIKA

VALENTINOVO ZA RODITELJE

Kako se bližilo Valentinovo, tako je Marko bio sve uzbuđeniji. Svatko bi živ pomislio da je dječak zaljubljen i da je zato na slatkim mukama pred sam blagdan zaljubljenih.

Ali ne. Marko ovih dana ne misli na djevojčice, nego na svoje roditelje koji u posljednje vrijeme izgledaju nekako odljubljeno. Toliko su zaposleni da se jedva viđaju, a kamoli razmjenjuju poljupce i zagrljaje.

Dječak je bio zabrinut. On zna što je rastava jer baš je nedavno njegov prijatelj s gornjega kata prošao tu strahotu. Sada živi malo s mamom, malo s tatom, i nije mu nimalo zabavno.

Da se isto ne bi dogodilo i njemu, Marko je upregnuo moždane vijuge i pokušao smisliti kako bi mogao spasiti stvar. Nakon dugog promišljanja, odlučio se za već provjerenu metodu. Ako pali u filmovima, zašto ne bi upalilo i ovdje, mislio je dječak.

Mama i tata bili su na poslu. Trebali su raditi do kasne večeri, što je značilo da bi Marko trebao provesti

PRIJE ČITANJA...

Kako se osjećate kad se netko svađa u vašoj blizini?

Što možete učiniti da biste se osjećali bolje?

Napisala: Ana Pisac-Serezlija Ilustracije: Schutterstock

vrijeme kod prijatelja i njegove mame. Gospođa Ružica bila je tužna žena, ali je ipak objeručke prihvatila Markov poziv u pomoć. Naime, on ju je zamolio da pripremi večeru koju će te valentinovske večeri servirati svojim roditeljima.

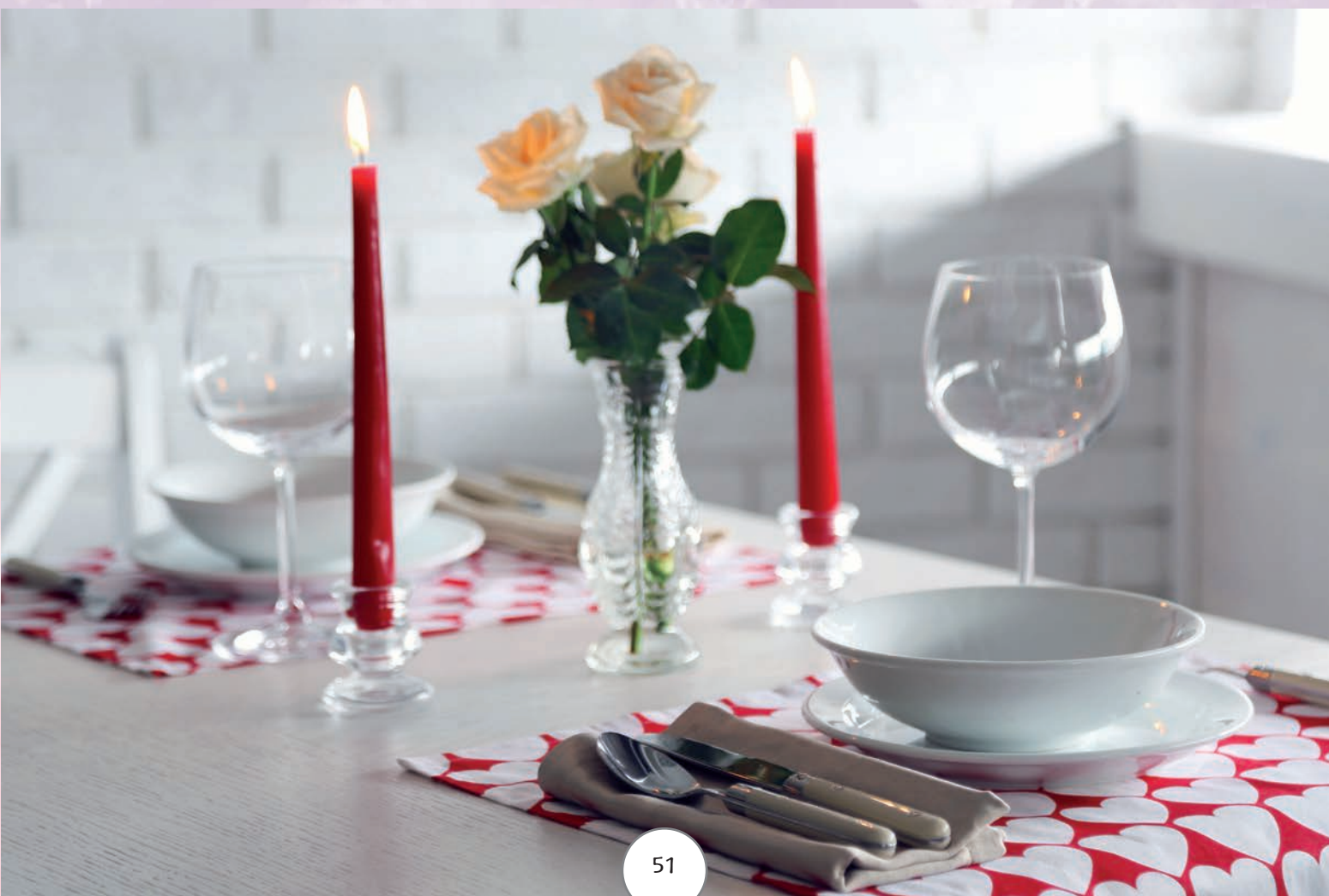
– Ali oni rade dokasna – zbunila se žena.

– Ništa se ne brinite – reče Marko. – Poslao sam poruku oboma i javio im da sam bolestan. Doći će za 40-ak minuta.

– Onda bolje požurimo – prihvati gospođa i baci se na posao.

Tata je prvi stigao kući. Nemalo se iznenadio vidjevši sina zdravog i na stolu pripremljenu gozbu. Sin mu je pojasnio stvar i zamolio ga da se uredi i pričeka mamu. Poslušao ga je.

Mama je uskoro uletjela u stan dozivajući bolesnog sina. Dočekao ju je sasvim drukčiji prizor. Njezin suprug u finom odijelu sjedi za krasno postavljenim stolom i toči vino u dvije čaše.

Kad ju je spazio, ustane, uzme je za ruku i povede do stola. – Dušo, s Markom je sve u redu. Malo se poigrao s nama misleći kako bismo ovu večer trebali provesti skupa. Što misliš, je li bio u pravu?

Žena glasno uzdahne, a potom se počne smijati. – Taj mali... Pa da, dobro je mislio. I ja sam zapravo isto mislila, ali na poslu je ludnica, šef opet želi...

Tu je suprug zaustavi stavivši joj prst na usne. – Nećemo večeras o poslu. Daj da se prisjetimo kako je to biti zaljubljen. Vidiš da je i naš sin primijetio da se

udaljavamo... Meni su se tek sad oči otvorile.

– Imaš pravo – potvrdi supruga. – Vrijeme je da se pobrinemo za ono važnije od posla, za svoju obitelj. Večeraimo, a onda ćemo ozbiljno razgovarati kako dalje.

Dok su se roditelji prisjećali zašto su zajedno i analizirali kako je došlo do otuđivanja, Marko je u gornjem stanu skakao od sreće slaveći ponovni susret svojih roditelja. S njime su se veselili i njegov prijatelj i njegova rastavljena majka.

RAZUMIJEMO PROČITANO

1. Zaokruži točan odgovor.

Tko je glavni lik ove priče?

a) Vlatko

b) Matko

c) Marko

Na koga Marko misli uoči Valentinova?

a) na djevojčice

b) na djeda i baku

c) na svoje roditelje

Zbog čega je dječak bio zabrinut?

a) zbog zaposlenosti roditelja

b) zbog zaljubljenosti

c) zbog bolesti

Što je dječak zamolio susjedu Ružicu?

a) da pripremi svečanu večeru

b) da mu pročita priču

c) da mu pozajmi šećer

Zašto su Markovi roditelji te večeri ranije došli kući?

a) zbog poziva da je
Marko bolestan

b) zbog Valentinova

c) zbog svečane večere

Zašto je Marko javio roditeljima da je bolestan?

a) želio je njihovu pažnju

b) želio je da uživaju
u večeri zajedno

c) želio je gledati
film s njima

Čega su se prisjećali Markovi roditelji tijekom večere?

a) kakva je beba bio Marko

b) kako je biti zaljubljen

c) kako su ljetovali
u inozemstvu

RAZGOVARAMO...

Podijelite se u parove i pitajte jedni druge:
Čime bi ti iznenadio/iznenadila svoje roditelje
za Valentinovo?

Imaš li dobru susjedu ili susjeda koja/koji bi ti
pomogla/pomogao prirediti iznenađenje?

Jesu li tvoji roditelji suviše zaposleni?

Kad ti najviše nedostaju roditelji?

Izmislite sami nekoliko pitanja koje biste postavili
prijatelju o roditeljima.

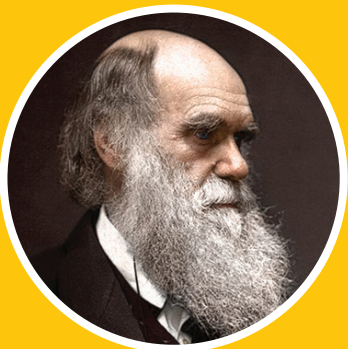
PIŠEMO...

Napišite sastavak na temu
„Zahvalan/Zahvalna sam
roditeljima“.

U sastavku navedite sve na
čemu ste zahvalni roditeljima.
Sastavak prepisite na lijep
papir i darujte ga roditeljima za
Valentinovo.

Zahvalnošću uvijek ohrabrujemo
druge da budu još bolji.

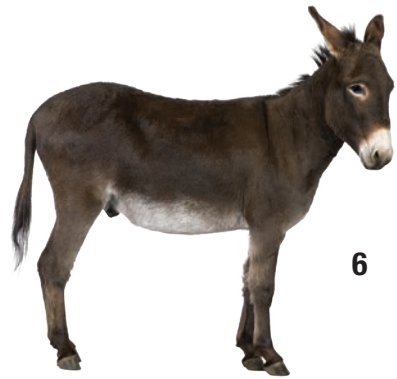

ENIGMATIKA

12. veljače
Darwinov dan

Riješiš li ispunjaljku, kao rješenje u dva vodoravna crvena retka dobit ćeš ime otočja na kojem je Darwin došao do zanimljivih otkrića, kao i naziv znanstvene grane koju je utemeljio.

6

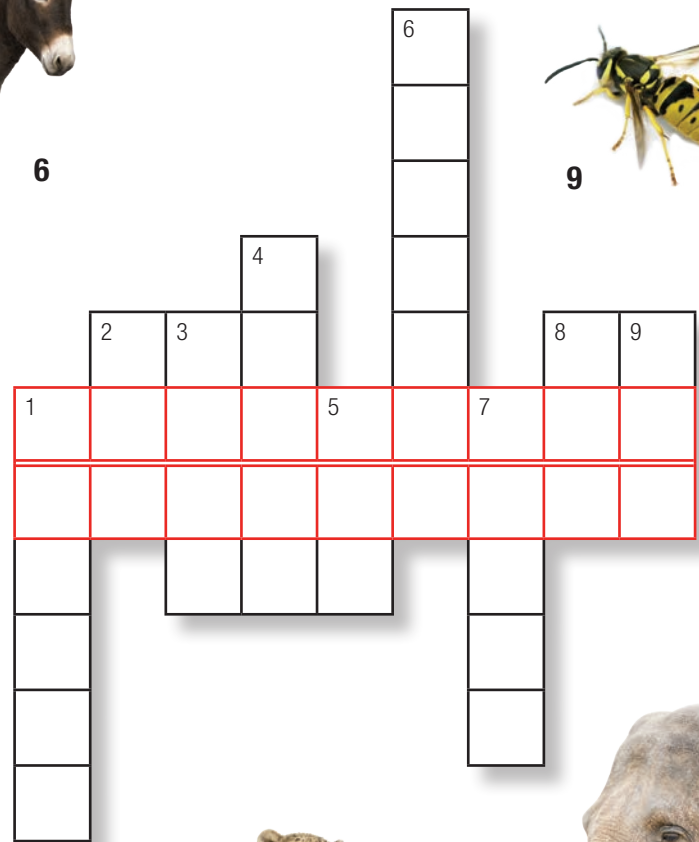
9

7

8

4

2

1

5

3

ENIGMATIKA

Vodoravno upiši nazive pojmova sa slika pa ćeš u dijagonalnim crvenim poljima dobiti rješenje.

4

3

1					
2					
3					
4					
5					

2

5

1

REBUS

--	--	--	--	--	--

REBUS

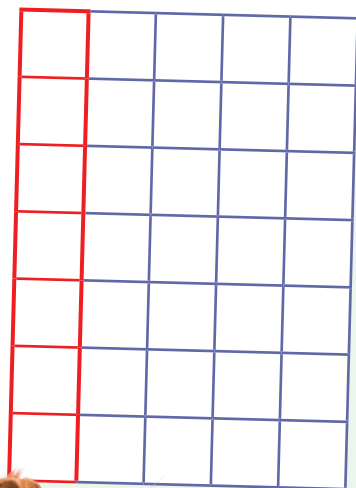
--	--	--	--	--	--

ENIGMATIKA

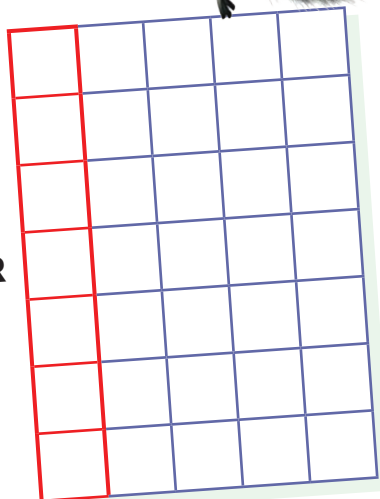
Pronađi vezu između riječi ispisanih ispred pojedinih redaka ispunjaljke i crteža. Prepoznaj ono što je na crtežu i upiši u odgovarajući redak. Konačna odgonetka čeka te u posebno označenim poljima.

PISMO
PILOT
PAPIR
VRATA
SJEMENKE
LOPTICA
IGLU

KUNG-FU
VITEZ
AUSTRALIJA
MADAGASKAR
KAKTUS
POLICA
PROPELER

ENIGMATIKA

Okomito prema brojevima
upiši imena srcolikih predmeta
sa slika pa ćeš u vodoravnim
crvenim poljima dobiti
rješenje ispunjaljke.

11

7

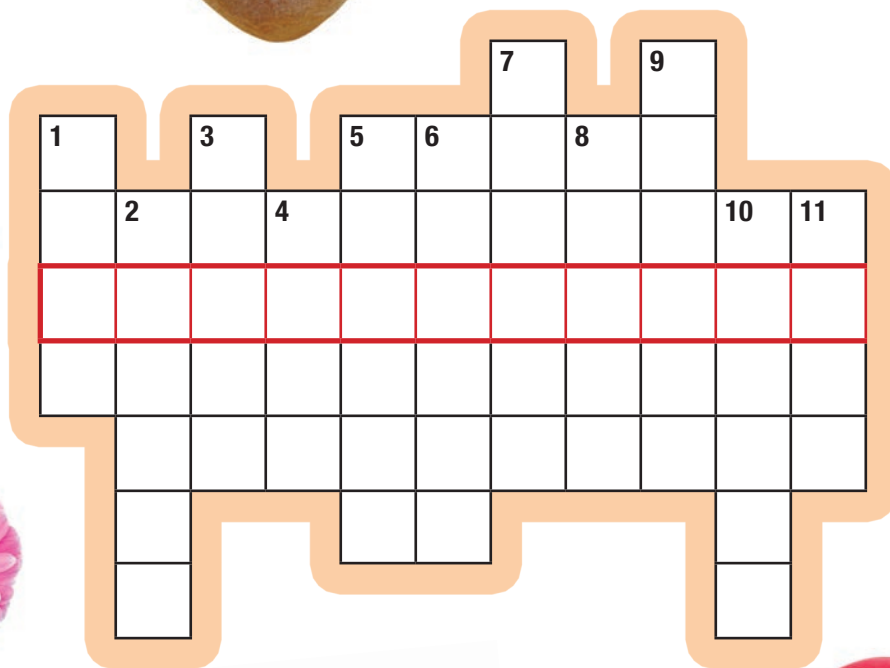
2

5

10

3

4

6

1

8

9

PROFESOR SVJETLAN V TAJNA MRAČNOG NEBODERA

SVJETLANE, VELJAČA JE MJESEC RADOSTI, MASKENBALA, LJUBAVI I PRVIH ZNAKOVA PROLJEĆA. ALI U GRADU NEŠTO NIJE KAKO VALJA.

JELENA, OSJEĆAM SE JAKO UMORNO. NIKADA NISAM BIO UMORNILIJI. NE DA MI SE RAZGOVARATI O PROBLEMIMA. ZAPRAVO, NE DA MI SE RAZGOVARATI NI S KIM NI O ČEMU.

ALI IPAK, TO ŠTO MI SE OVOGA TRENA NE DA, NE ZNAČI DA NEĆU POKUŠATI POMOĆI. DA ČUJEM, ŠTO TE MUČI?

GRADANE JE SNAŠLA EPIDEMIJA BEZVOLJNOSTI I UMORA. NIKOME SE NIŠTA NE DA RADITI. LJUDI NE IDU NA POSAO, DJECA NE IDU U ŠKOLU. AKO NISU UMORNI, LJUDI SE SVAĐAJU. KAO DA NITKO NIKOGA VIŠE NE VOLI.

NE ZNAM ŠTO DA TI KAŽEM. MOŽDA JE TO ZBOG VREMENA I TLAKA ZRAKA. MOŽDA TREBAMO SAMO PRIČEKATI DA PROĐE.

SVAKOME SE MOŽE DOGODITI DA SE OSJEĆA LOŠE. SAMO JE NEOBIČNO ŠTO SE OVOGA PUTA SVI, I LJUDI I ŽIVOTINJE, TAKO OSJEĆAJU ISTODOBNO.

OH, TELEFON. NE DA MI SE JAVITI, ALI JAVIT ĆU SE.

ŠTO? MOJA NEČAKINJA LUNA NE IDE U ŠKOLU VEĆ TRI DANA? IMA LI PREHLADU ILI GRIPU? NEMA? SVE ŠTO KAŽE JEST DA JE UMORNA I BEZVOLJNA?

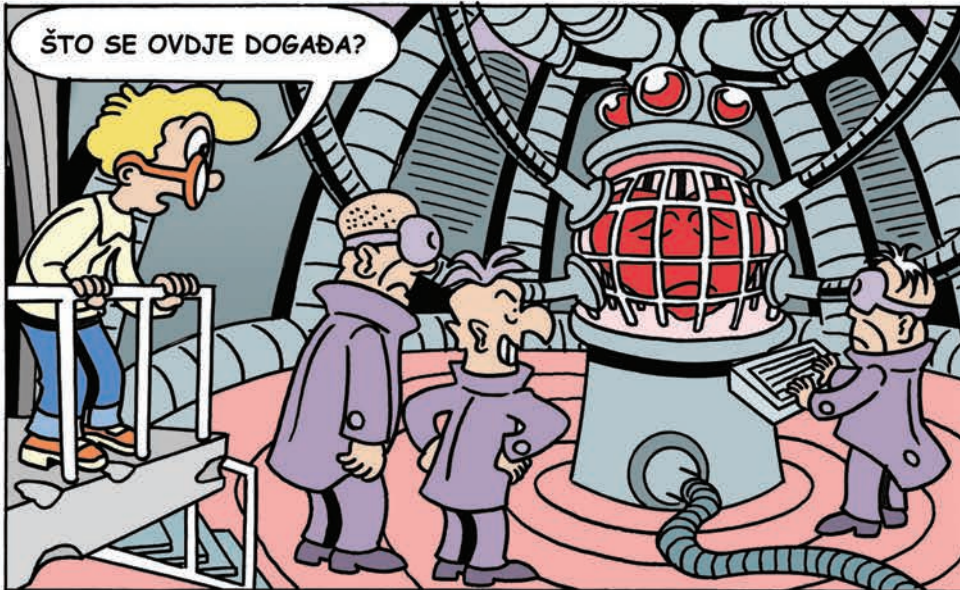
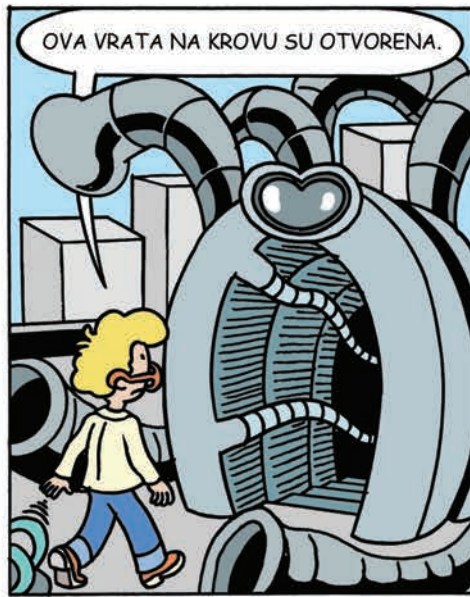
HM, ČINI SE DA DOISTA POSTOJI NEKI PROBLEM. SAMO, KOJI? KAKO PRONAĆI UZROK? JELENA, KADA JE TA ČUDNA BOLEST ZAPOČELA?

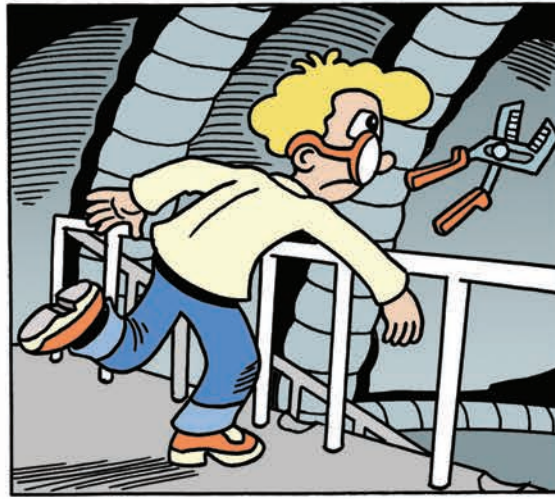
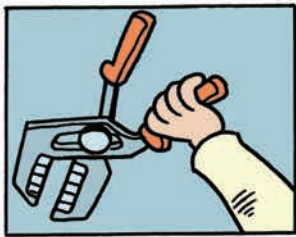
PRIJE NEKOLIKO TJEDANA.

SVA DJECA GOVORE TO ISTO! ŠKOLA JE PRAZNA!

A POSTOJI LI NEKO MJESTO ODAKLE JE SVE ZAPOČELO?

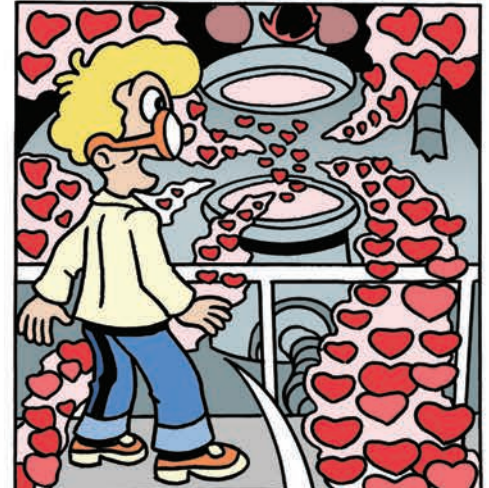

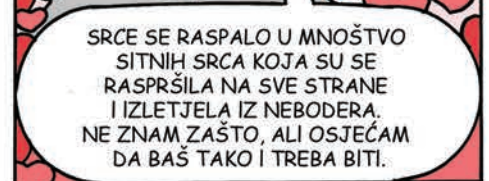
TEŠKA KLIJEŠTA KOJA JE BACIO SVJETLANE POGODILA SU OSJETLJIV DIO ČUDNOG STROJA U KOJEM JE VELIKO SRCE BILO ZAROBLJENO...

HVALA, SVJETLANE!

NEEEEE! NAŠ PLAN JE PROPAO!

SRCE SE RASPALO U MNOŠTVO SITNIH SRCA KOJA SU SE RASPRŠILA NA SVE STRANE I IZLETJELA IZ NEBODERA. NE ZNAM ZAŠTO, ALI OSJEĆAM DA BAŠ TAKO I TREBA BITI.

SVJETLANE, VRATIO SI SE! ODJEDNOM SE OSJEĆAM IZVRŠNO, KAO DA SU SE OBLACI RAZGRNULI! ŠTO SI URADIO TAMO GORE?

NE MOGU OBJASNITI ŠTO SE DOGAĐALO. ŠTO GOD BILO, NIJE BILO DOBRO I UZROKOVALO JE SVE TUŽE I NESREĆE. NA SREĆU, SADA JE S TIM GOTOVO. OSJEĆAM VEDRINU I POLET. OSJEĆAM DA DOLAZI PROLJEĆE.

IDEMO S OVOGA MRAČNOG MJESTA.

S KROVA MRAČNOG NEBODERA, ZLOKOBNE PRILIKE PROMATRALE SU SVJETLANA I JELENU KAKO ODLAZE.

OVAJ ZNANSTVENIK POKVARIO NAM JE PLAN. JEDNOGA DANA ZA TO ĆE PLATITI! A DOK DO TOGA NE DOĐE, MI ĆEMO SMISLITI NEKU DRUGU PAKOST.

RADIO

Slušajte naše emisije, pišite nam i crtajte. Zamolite roditelje da vam uključe Prvi program Hrvatskoga radija / 92,1 Mhz / u nedjelju od 16 sati i 5 minuta.

Naša adresa je:
RADIOSLIKOVNICA,
DRAMSKI PROGRAM HRT,
PRISAVLJE 3, 10 000 ZAGREB
E-mail: djecja.drama.hr@hrt.hr
Facebook stranica:
Radioigra za djecu i mlade

RADIOSLIKOVNICA...

**V
E
L
J
A
Č
A**

2. 2. Dragutin Domjanić: „Petrica Kerempuh i spametni osel“

Petrica Kerempuh pada u ruke razbojnika i pripovijeda svoj život i zgone. Domjanićev kajkavski jezik i u ovoj je dramskoj igri došao do punog izražaja.

9. 2. Hrvoje Kovačević: „Dvadeset očajnih pisama i dvadeset i jedno ljubavno“

Zašto učenik osmog razreda izlazi iz škole kroz prozor? I zašto to radi usred noći? Kwartovski policajac nalazi se u nevolji kada otkrije da se radi o inspektorovu mlađem bratu.

16. 2. Marie Catherine d’Aulnoy: „Bijela mačka“

Bio jednom jedan kralj i imao tri sina. Kralj je bio star, ali je jako volio svoju krunu. Stoga je odlučio sinovima dati zadatke koje neće moći ispuniti. U potrazi za najmanjim psom na svijetu, najtanjom tkaninom i najljepšom djevojkom, sva tri princa lutat će svijetom, ali samo će jedan pronaći sve što mu je potrebno u kraljevstvu bijele mačke.

23. 2. „Janko i čarobni grah“ – stara engleska bajka

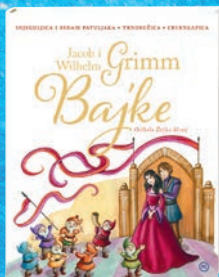
Janko je pomalo budalast i naivan momak. Živi sam s ostarjelom majkom u velikom siromaštvu. Jednom u životu pružila mu se prilika da dođe do pravoga bogatstva.

Oboji predložak otisnut na ovoj stranici. Fotografiraj svoj rad ili zamoli roditelje (učitelja ili učiteljicu) da ga fotografiraju. Fotografiju nam pošalji zajedno sa svojim podacima e-poštom na adresu: casopisi@mozaik-knjiga.hr do kraja veljače. Tri od pristiglih radova nagradit ćemo vrijednom knjigom.

Hans Christian Andersen
BAJKE
• 48 stranica, tvrdi uvez
Cijena: 79 kn
Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **69 kn**

Jacob i Wilhelm Grimm
BAJKE
• 48 stranica, tvrdi uvez
Cijena: 79 kn
Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **69 kn**

Ivanka Borovac
ŽIVOTINJSKA ABECEDA
• 32 stranice, tvrdi uvez
Cijena: 69 kn
Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **55 kn**

Ratko Zvrko, Tomislav Torjanac
GRGA ČVARAK
• 16 stranica, tvrdi uvez
Cijena: 49 kn
Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **39 kn**

Karej Čapek
POŠTARSKA BAJKA
• 40 stranica, tvrdi uvez
Cijena: 59 kn
Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **45 kn**

Grigor Vitez
KAD BI DRVEĆE HODALO
• 102 stranice, meki uvez
Cijena: 69 kn
Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **55 kn**

Prvi izbor NAJBRŽA NARUDŽBA: Narudžbenicu pošaljite na adresu: *Mozaik knjiga d.o.o.* (za časopis **Prvi izbor**), Karlovačka cesta 24 A, 10 020 Zagreb ili naručite telefonom **NA BESPLATAN BROJ 0800 10 13.**

DA, naručujem sljedeće knjige:

BAJKE BRAĆE GRIMM	69 kn/kom	___ kom
BAJKE HANS CHRISTIAN ANDERSEN	69 kn/kom	___ kom
GRGA ČVARAK	39 kn/kom	___ kom
POŠTARSKA BAJKA	45 kn/kom	___ kom
ANICA I SPORTSKI DAN	55 kn/kom	___ kom
ANICA I SPODOBA	55 kn/kom	___ kom
KAD BI DRVEĆE HODALO	55 kn/kom	___ kom
DNEVNIK PAULINE P.	45 kn/kom	___ kom
DRUGI DNEVNIK PAULINE P.	45 kn/kom	___ kom
MORSKI DNEVNIK PAULINE P.	55 kn/kom	___ kom
GORSKI DNEVNIK PAULINE P.	55 kn/kom	___ kom

KOMPLET GREGOV DNEVNIK (11 KNJIGA)	700 kn/komp	___ kom
GREGOV DNEVNIK: LJETNA ŽEGA	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: SUMORNA STVARNOST	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: SNJEŽNA GROZNICA	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: LIJEVO SMETALO	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: NEZGODA ZA NEZGODOM	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: DUGO PUTOVANJE	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: STARA ŠKOLA	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: KASNO PALJENJE	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: KRONIKE GREGA H.	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: RODRICK RASTURA	70 kn/kom	___ kom
GREGOV DNEVNIK: TOČKA NA I	70 kn/kom	___ kom

Plaćanje gotovinom u cijelosti, uplatnica će Vam biti poslana na kućnu adresu zajedno s naručenim knjigama.

Poštarina iznosi 25,00 kn.

NARUDŽBENICU BEZ IMENA, PREZIMENA I POTPISA RODITELJA NE UVAŽAVAMO!

Potpis roditelja:

Ime i prezime roditelja i djeteta: _____

Ulica i kućni broj: _____

Broj pošte i mjesto: _____

E-mail: _____ Datum rođenja djeteta: _____

Desa Muck
ANICA I SPORTSKI DAN

• 64 stranica, tvrdi uvez
Cijena: 69 kn

Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **55 kn**

Desa Muck
ANICA I SPODOBA

• 64 stranice, tvrdi uvez
Cijena: 69 kn

Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **55 kn**

Sanja Polak
DNEVNIK PAULINE P.

• 194 stranice, meki uvez
Cijena: 59 kn

Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **45 kn**

Sanja Polak
DRUGI DNEVNIK PAULINE P.

• 204 stranice, meki uvez
Cijena: 59 kn

Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **45 kn**

Sanja Polak
MORSKI DNEVNIK PAULINE P.

• 186 stranica, meki uvez
Cijena: 69 kn

Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **55 kn**

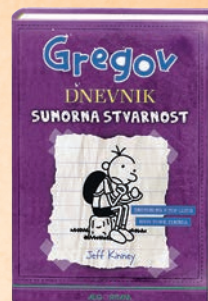
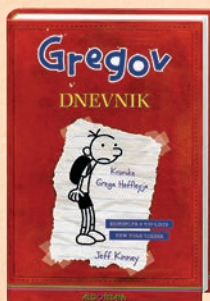

Sanja Polak
GORSKI DNEVNIK PAULINE P.

• 302 stranice, meki uvez
Cijena: 79 kn

Cijena za pretplatnike
Prvog izbora: **55 kn**

Gregov DNEVNIK

• 224 stranice • tvrdi uvez

Cijena pojedine knjige za pretplatnike Prvog izbora : **70 kn**

Redovna cijena pojedine knjige : ~~79 kn~~

SREĆA NAŠA DA GREG HEFFLEY, JUNAK OVIH POPRILIČNO KOMIČNIH KRONIKA, RIJETKO ISPUNJAVA SVE ŠTO KAŽE. JER BITI KLINAC PONEKAD MOŽE BITI PRAVA GNJAVAŽA. A NITKO TO NE ZNA BOLJE OD GREGA KOJI ĆE SE NAĆI PROTIV SVOJE VOLJE BAČEN U ŠKOLSKO OKRUŽJE GDJE SU NEUHRANJENA SLABAŠNA STVORENJA PRIMORANA DIJELITI HODNIKE S VISOKIM I OPAKIM KLINCIMA KOJI SE VEĆ BRITU. KAKO ĆE SE GREG SNAĆI PROVJERITE U GREGOVOM DNEVNIKU U HRVATSKOM PRIJEVODU IVANA ZORIĆA I UZ ORIGINALNE ILUSTRACIJE AUTORA, JEFFA KINNEYJA.

AKCIJSKA CIJENA KOMPLETA U RATAMA

116,6 kn x 6 mjeseci

AKCIJSKA CIJENA **700 kn**

CIJENA KOMPLETA ~~869 kn~~

© 2019, Wimpy Kid Inc. DIARY OF AN AWESOME FRIENDLY KID™ and ROWLEY JEFFERSON'S JOURNAL™ and the design of the book jackets are trademarks and trade dress of Wimpy Kid, Inc. ALL RIGHTS RESERVED.

BESPLATAN BROJ ZA NARUDŽBU 0800 10 13

Knjige možete naručiti pojedinačno ili u kompletu sa popustom.

Gregov DNEVNIK

Jeff Kinney GREGOV DNEVNIK 11: KASNO PALJENJE

Gregov dnevnik: Kasno paljenje jedanaesti je roman iz serijala o urnebesnim dogodovštinama Grega Heffleyja.

Za Grega Heffleyja život postaje sve napetiji. Mama misli da mu se od videoigara mozak pretvara u kašu, stoga želi da se njezin sin odmakne od igrace konzole i istraži svoju „kreativnu stranu“. I kao da to samo po sebi nije dovoljno strašno, Noć vještica već je iza ugla pa strava i užas salijeću Grega sa svih strana. Kad pronade vreću gumenih bombona u obliku crva, sine mu ideja. Hoće li mamu skinuti s vrata ako snimi film... i hoće li pritom postati slavan i bogat? Ili će provođenje tog plana u djelo samo udvostručiti Gregove probleme?

Cijena: ~~79~~ kn

Cijena za pretplatnike
Prvog izbora

70 kn

- 224 stranice
- tvrdi uvez

© 2019, Wimpy Kid Inc. DIARY OF AN AWESOME FRIENDLY KID™ and ROWLEY JEFFERSON'S JOURNAL™ and the design of the book jackets are trademarks and trade dress of Wimpy Kid, Inc. ALL RIGHTS RESERVED.

BESPLATAN BROJ ZA NARUDŽBU 0800 10 13
skolski.program@mozaik-knjiga.hr

ČITAJU GA SVI,
PRETPLATI SE I TI!

GRATIS SLUŠALICE
ZA SVE PRETPLATNIKE

**Samo
18 kn
mesečno!**

**U SVAKOM
BROJU
3 SUPER
POSTERA!**

NAJBRŽA NARUDŽBA NA BESPLATAN BROJ TELEFONA 0800 10 13

casopisi@mozaik-knjiga.hr

www.mozaik-knjiga.hr